

Fredag den 25. oktober 2013 (D)

1

10. møde

Fredag den 25. oktober 2013 kl. 10.00

Dagsorden

1) 1. behandling af lovforslag nr. L 11:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven og kildeskatteloven. (Udvidet adgang til registersamkøring, bemyndigelse til at fastsætte regler om anvendelse af ansøgningsskema eller en digital ansøgningsløsning, ændring af reglerne om opsættende virkning i sager om humanitært ophold, eftersøgning af familiemæssigt netværk, overførsel af klagesager fra Justitsministeriet til Udlændingenævnet m.v.).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).
(Fremsættelse 02.10.2013).

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 10:

Forslag til lov om ændring af medieansvarsloven. (Forlængelse af klagefrist og opbevaringsperiode).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).
(Fremsættelse 02.10.2013).

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 12:

Forslag til lov om ændring af forældelsesloven. (Forældelse af udestående selskabsindskud).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).
(Fremsættelse 02.10.2013).

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 39:

Forslag til lov om forbrugeraftaler.

Af justitsministeren (Morten Bødskov).
(Fremsættelse 09.10.2013. (Omtrykt)).

5) 1. behandling af lovforslag nr. L 40:

Forslag til lov om ændring af købeloven og forskellige andre love. (Ændringer som følge af forslag til ny forbrugeraftalelov m.v.).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).
(Fremsættelse 09.10.2013).

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

René Christensen (DF) m.fl.:

Forespørgsel nr. F 6 (Vil regeringen redegøre for, hvordan regeringen agter at håndtere udfordringen med det øgede antal ældre medborgere i kommunerne de kommende årtier, og regeringens holdning til borgermedbestemmelse i forbindelse med at implementere velfærdsteknologi i ældreplejen?).

Karina Adsbøl (DF) m.fl.:

Forespørgsel nr. F 7: (Vil regeringen redegøre for kommunernes anvendelse af egne, ofte billigere tilbud til mennesker med handicap frem for at gøre brug af specialiserede tilbud?).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) 1. behandling af lovforslag nr. L 11:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven og kildeskatteloven. (Udvidet adgang til registersamkøring, bemyndigelse til at fastsætte regler om anvendelse af ansøgningsskema eller en digital ansøgningsløsning, ændring af reglerne om opsættende virkning i sager om humanitært ophold, eftersøgning af familiemæssigt netværk, overførsel af klagesager fra Justitsministeriet til Udlændingenævnet m.v.).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).
(Fremsættelse 02.10.2013).

Kl. 10:00

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Fru Inger Støjberg som Venstres ordfører.

Kl. 10:00

(Ordfører)

Inger Støjberg (V):

Det er vist det, man kan kalde for en blandet landhandel, som vi bliver budt på med det her lovforslag fra regeringen, og det er det ikke kun, fordi forslaget lægger op til rigtig mange forskellige ændringer i udlændingeloven, for som i en god rodebutik er der nemlig både gode tilbud og varer, hvor man køber katten i sækken.

Lad mig begynde med de ændringer, som vi i Venstre er positive over for. Vi synes, at det er en rigtig god ting, at ansøgning om humanitær opholdstilladelse ikke længere får automatisk opsættende virkning på udrejse. Når man har fået afvist sin asylansøgning, skal man ikke kunne forlænge sit ophold ved at søge om humanitær opholdstilladelse. Flere og flere asylansøgere kommer jo altså desværre

Kl. 10:00

til Danmark for at begå kriminalitet, de skal kunne sendes ud af landet så hurtigt som muligt, og det får vi mulighed for med den her lovændring.

Vi støtter også muligheden for, at myndighederne kan samkøre oplysninger om udlændinge med oplysninger om andre personer og virksomheder. Dermed kan det f.eks. tjekkes, om betingelserne for opholdstilladelse bliver overholdt. Snyd med opholds- og arbejdstilladelser skal bekæmpes, og derfor er det en rigtig god idé, at myndighederne får et ekstra redskab til at opdage det.

Vi går også ind for den bestemmelse, der åbner for, at ansøgninger på udlændingeområdet skal foregå via en bestemt formular. I Venstre vil vi gerne effektivisere den offentlige sektor, og sagsbehandlingen vil blive lettere igennem den her ændring.

Endelig synes vi også, at det er en god idé, at Udlændingestyrelsen ikke længere skal have pligt til at iværksætte eftersøgning af forældre til uledsagede børn. I praksis har det vist sig besværligt og ressourcekrævende for Udlændingestyrelsen. Derfor giver det god mening, at Udlændingestyrelsen nu kun skal bistå med eftersøgning. Dermed kan eftersøgningen i stedet blive klaret af de organisationer, der har stor erfaring med de her sager, som f.eks. Røde Kors.

Der er altså flere fornuftige ændringer i lovforslaget. Derfor er det også ærgerligt, at der også er ændringer, der trækker i den forkerte retning, og det drejer sig om, at Udlændingenævnet skal have overdraget endnu mere kompetence. Venstre var imod oprettelsen af Udlændingenævnet. Vi mener, at overdragelsen af kompetence til nævnet betyder, at justitsministeren fralægger sig det politiske ansvar for beslutningerne, og det vil selvfølgelig ske i endnu højere grad, når sagerne lægges over i nævnet.

Vi går heller ikke ind for den nye bemyndigelse, der gives til Udlændingestyrelsen, og som gør, at de får lov til at fastsætte regler for, hvornår og hvordan asylansøgere og udlændinge uden lovligt ophold skal have dækket udgifter til forsøgelse og sundhedsydelser. I Venstre er vi generelt skeptiske over for at give bemyndigelser, og det har vi altid været. Det betyder, at der er en manglende demokratisk kontrol.

Vi vil derfor stemme imod forslaget, som det foreligger, og vi vil derfor også foreslå, at lovforslaget deles op i to selvstændige forslag. Det ene lovforslag skal indeholde den ekstra bemyndigelse til Udlændingestyrelsen og overflytningen af de yderligere kompetencer til Udlændingenævnet. Det andet lovforslag skal så indeholde de resterende ændringer, som vi jo er positive over for, som jeg redegjorde for før, og som vi derfor meget gerne vil stemme for.

Så hvis regeringen ønsker Venstres støtte til de her ændringer, regner jeg derfor også med, at regeringen er villig til at opdele lovforslaget.

Kl. 10:04

(Ordfører)

Formanden:

Tak til Venstres ordfører. Hr. Ole Hækkerup som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 10:04

(Ordfører)

Ole Hækkerup (S):

Tak, hr. formand. Ikke overraskende kan Socialdemokraterne støtte det her forslag. Der er allerede sagt forskellige ting om forslaget. Jeg skal bare hæfte mig ved nogle få af dem.

Det første er det med at få ændret reglerne om humanitært ophold. Man kan søge om humanitært ophold, mens ens asylsag behandles, men der er også nogle tilfælde – som det fremgår af bemærkningerne til det her lovforslag – hvor man siger, at det er åbenbart grundløst; der er simpelt hen intet grundlag for asyl overhovedet. Der kan så være nogle, der har nået at søge om humanitært op-

hold, og står de i en situation, hvor det er helt åbenbart grundløst, synes vi, det er rigtigt, at ansøgningen om humanitært ophold ikke længere skal have opsættende virkning, så folk, der er afvist, kan sendes ud af kongeriget. Der henvises i bemærkningerne til de asylansøgere, der kom fra Serbien i 2012 og 2013, og for os er det et rigtig, rigtig godt eksempel på, at vi her har lavet et system, hvor nogle i virkeligheden misbruger det, der er hensigten med systemet.

Som det allerede er fremgået, har der været en række bemærkninger om ansøgninger, om registersammenkøring osv. Det vil jeg i første omgang ikke gå så meget dybere ind i.

Det er så nævnt, at der overføres klageadgang fra Justitsministeriet til Udlændingenævnet – det synes vi er rigtigt – og så ændres reglerne for uledsagede mindreårige udlændinge. Ansvar flyttes, så ansvaret for Udlændingestyrelsen alene består i at bistå med en eftersøgning af familie og ikke iværksættelse af en eftersøgning. Det fremgår også her af bemærkningerne, at det i praksis har vist sig svært for myndighederne at leve op til det ansvar, de har efter den gældende lovgivning. Jeg tror så i parentes bemærket også, at man må forestille sig, at der opnås bedre regler, hvis man laver de ændringer, der ligger her, hvor det bliver Dansk Røde Kors, der i højere grad kommer til at løfte noget af opgaven.

Jeg kunne forstå, at Venstre ønskede at få delt lovforslaget. Jeg må sige, at jeg synes, at noget af det, der er helt afgørende for os i Folketinget og så sandelig også for Socialdemokraterne, er, at det misbrug af systemet, som vi så med ansøgerne fra Serbien, er noget, vi får rettet op på. Det synes jeg er noget af det afgørende, der ligger i det her lovforslag, og jeg tror sådan set, at alle i virkeligheden har interesse i, at vi får gjort noget effektivt ved det. Derfor håber jeg selvfølgelig, at så mange som muligt vil støtte regeringen og regeringspartierne i at få det her forslag vedtaget.

Kl. 10:07

Formanden:

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Hr. Martin Henriksen som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 10:07

(Ordfører)

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Som regel er det jo forholdsvis ligetil at være udlændingeordfører for Dansk Folkeparti, når man skal forholde sig til justitsministerens lovforslag, for generelt er det jo sådan set bare noget, der ikke rigtig holder. De fleste lovforslag, som justitsministeren fremsætter, er jo skadelige for Danmark med hensyn til de konsekvenser, som de har, og derfor kan vi ikke støtte de lovforslag. Nu er der så sket det, at justitsministeren faktisk er kommet med noget, som er ganske fornuftigt. Problemet er bare, at justitsministeren har valgt at pakke det ind i alt muligt, som ikke er særlig fornuftigt. Det er jo lidt ærgerligt, kan man sige. Det kan godt være, at der er en eller anden bagtanke med det fra justitsministerens side – det er der sikkert – men det havde man jo altså ikke behøvet.

Hvis vi skal starte med de ting, som er fornuftige, så kan vi i Dansk Folkeparti bakke op om, når man foreslår, at en ansøgning om humanitært opholdstilladelse ikke tillægges opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen. Og vi er jo helt enige i formålet, som er at undgå, at ansøgning om humanitært opholdstilladelse misbruges til at forlænge opholdet i Danmark, efter at man har fået afslag på asyl. Vi har selv efterlyst en stramning på det her område, og derfor synes vi selvfølgelig, det er en god ting.

Vi synes også, det er en god ting, at man styrker udlændingemyndighedernes kontrolmuligheder. Under den tidligere regering lavede vi nogle aftaler, hvor vi skulle kigge på at sikre, at man kunne samkøre forskellige registre, så udlændingemyndighederne kunne kontrollere, om folk nu opholdt sig lovligt i Danmark, altså om dem, der opholdt sig i Danmark, levede op til de betingelser, der var for deres

opholdstilladelse. Det udvides, så man i højere grad kan samkøre forskellige registre og holde øje med, at folk overholder de krav, som er blevet stillet, og det er selvfølgelig også fornuftigt.

Vi synes ikke, det er specielt fornuftigt, at man – sådan som vi i Dansk Folkeparti har læst lovforslaget – lægger op til at styrke illegale indvandreres rettigheder i forhold til f.eks. velfærdsydelser. For at sige det lidt firkantet: Illegale indvandrere skal jo ikke have styrket deres velfærdsrettigheder, de skal sådan set sendes hjem. Der vil vi stille nogle spørgsmål i udvalget, så vi får opklaret rækkevidden af det her, for i dag er praksis jo sådan, at der godt kan gives nogle forskellige ydelser, nogle basale ydelser, hvis man f.eks. bor på et asylcenter og afventer at blive sendt hjem.

Så er vi også lidt skeptiske, med hensyn til at Udlændingenævnet bliver gjort mere uafhængigt. Vi har jo nogle dårlige erfaringer med Flygtningenævnet, som også er uafhængigt. Og det vil vi også stille nogle spørgsmål til.

Så vil jeg sige, at forslaget om, at man skal træde et skridt tilbage i forhold til Udlændingestyrelsens nuværende forpligtigelse til at iværksætte eftersøgning af mindreårige udlændinges familie i hjemlandet, tror jeg også er meget fornuftigt.

Det skal være bemærkningerne herfra indledningsvis, og hvis det er, at lovforslaget kan blive delt op, så vi kan stemme for det fornuftige og imod det, som er mindre fornuftigt, så vil det selvfølgelig være en god løsning.

Kl. 10:10

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det fru Liv Holm Andersen som radikal ordfører.

Kl. 10:10

(Ordfører)

Liv Holm Andersen (RV):

Da den radikale ordfører desværre er forhindret i at være i salen i dag, har jeg lovet at læse hendes tale op på vegne af hende og Radikale Venstre.

Med det her lovforslag tilpasser vi udlændingeloven, så den passer til den virkelighed, som den virker i. Vi giver således bemyndigelse til at fastsætte regler om anvendelse af digitale ansøgningsløsninger. Det er et forslag, som ligger i forlængelse af digitaliseringsstrategien, og da langt de fleste udlændinge alligevel ville skulle have hjælp til at udfylde et fysisk ansøgningsskema, må de også forventes at skulle have hjælp til de nye ansøgninger, og derfor ændrer forslaget sådan set ikke noget i praksis her.

Vi ændrer også reglerne om opsættende virkning i sager om humanitært ophold, fordi vi ønsker, at en ansøgning om humanitært ophold ikke skal kunne misbruges til at forlænge opholdet i Danmark efter et endeligt afslag på asyl. Så udvider vi adgangen til registersamkøring, og vi ændrer Udlændingestyrelsens forpligtelse til at iværksætte eftersøgning af familier til uledsagede mindreårige udlændinge.

Det sidste gør vi simpelt hen, fordi det i praksis har vist sig umuligt at efterleve den pligt, fordi de danske myndigheder ikke har de tilstrækkelige netværker og ressourcer, som gør det muligt at finde de pårørende i udlandet. De bedste til at gøre det er Dansk Røde Kors, men de må ikke iværksætte eftersøgning på baggrund af henvendelser fra nationer. Det må de imidlertid gerne efter henvendelse fra barnet selv eller barnets bisidder, og derfor er det altså den her vej, vi skal gå. Således hilser Dansk Røde Kors altså også den her ændring velkommen.

Men alt i alt kan Radikale Venstre støtte lovforslaget. Tak for ordet.

Kl. 10:12

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Pernille Vigsø Bagge som SF's ordfører.

Kl. 10:12

(Ordfører)

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Da SF's retsordfører ikke kan være til stede i dag, skal jeg på SF's vegne meddele, at SF støtter lovforslaget, fordi det bl.a. på en række punkter får effektiviseret sagsbehandlingen i forhold til udlændinge. Samtidig vil forslaget løse nogle problemer i forhold til den måde, sagsbehandlingen fungerer på i dag.

Først og fremmest får vi gjort ansøgningsprocedurerne bedre. Vi får styrket myndighedernes kontrol ved at sammenkøre en række registre. Det vil lette ansøgningsprocessen og give en bedre sagsbehandling. Den bedre sagsbehandlingsprocedure vil medvirke til at styrke arbejds gange og processer hos de berørte styrelser og samtidig sikre en mere effektiv behandling af borgerne. Det er klart, at det kan give nogle udfordringer for nogle mennesker at skulle overgå til et større omfang af digitale ansøgningsløsninger, men det er der netop også taget meget hensyn til med lovforslaget.

Udlændingestyrelsen får med lovforslaget nye funktioner i forbindelse med at hjælpe uledsagede mindreårige med at finde deres forældre eller anden familie. Fremadrettet skal Udlændingestyrelsen bistå med at sætte en eftersøgning i værk. Det er vigtigt at understrege, at den nye bestemmelse vil være i overensstemmelse med børnekonventionen.

I forhold til asylansøgere er der også en række specifikke ændringer i lovforslaget, herunder at vi får gjort op med, at den humanitære opholdstilladelse bliver misbrugt til at forlænge opholdet i Danmark, selv om man allerede har fået afslag på asyl. Vi har erfaringer med, at et meget stort antal asylansøgere fra det tidligere Jugoslavien efter at have modtaget afslag på asyl søgte om humanitær opholdstilladelse alene med det formål at forlænge deres ophold i landet. Et sådant systemiseret misbrug er vi selvfølgelig nødt til at gøre noget ved.

SF kan støtte forslaget.

Kl. 10:14

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Johanne Schmidt-Nielsen som Enhedslistens ordfører.

Kl. 10:14

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Som situationen ser ud nu, har regeringen jo ikke flertal for deres forslag, for Enhedslisten støtter heller ikke det lovforslag, der er fremsat. (*Kommentar fra salen*). Det er rigtigt, der er stadig to, der mangler.

Lovforslaget har mange elementer, nogle af dem er af rent teknisk karakter. Jeg vil koncentrere mig om dem, der har størst betydning for Enhedslisten. Lovforslaget vil afskaffe reglen om, at en ansøgning om humanitær opholdstilladelse har opsættende virkning, hvis ansøgningen indgives inden for en bestemt frist. Det kan Enhedslisten ikke støtte.

I lovforslaget henvises der til de mange serbiske statsborgere, der har søgt humanitær opholdstilladelse i Danmark. Tidligere i år er der indført en ordning, så det generelt antages, at der er behandlingsmuligheder for mennesker med psykisk sygdom i Serbien, og med baggrund i den ordning kan der gives hurtigt afslag på ansøgninger fra serbiske statsborgere, så vi sikrer, at asylsystemet og systemet med humanitær opholdstilladelse ikke blokeres af mennesker, der ikke opfylder betingelserne for hverken at få asyl eller humanitært ophold.

Hvad angår statsborgere fra andre lande, viser bl.a. DR's seneste indslag fra Kosova og en række artikler i dagbladet Information, at der kan være meget stor tvivl om, hvilke behandlingsmuligheder der er tilgængelige i ansøgnernes hjemlande. Derfor er der sådan set også grund til at foretage en grundig sagsbehandling, hvor man nøje undersøger f.eks. tilgængelighed af medicin. Under den her grundige sagsbehandling må ansøgeren naturligvis have lov til at opholde sig her i landet.

Vi er enige med Dansk Flygtningehjælp og Advokatrådet, der i deres høringssvar påpeger, at den her ændring, der skulle indebære en forenkling og en hurtigere sagsbehandling, i stedet betyder, at ansøgningerne om humanitært ophold vil skulle behandles to gange i stedet for en. Og vi er ikke beroliget af, at Justitsministeriet i deres høringsnotat skriver, at vurderingen af, om der skal gives opsættende virkning, er et naturligt element i den indledende sagsbehandling. Det tyder desværre ikke på, at man har tænkt sig at foretage nogen særlig grundig vurdering. For hvis man for alvor skal vurdere, om der er udsigt til en opholdstilladelse, er man selvfølgelig nødt til at realitetsbehandle sagen. Det vil man jo typisk skulle gøre på et tidspunkt, hvor de relevante lægelige oplysninger så ikke er til stede.

Spørgsmålet om opsættende virkning i sager om humanitært ophold er det element i lovforslaget, som vi i Enhedslisten er mest optaget af. Det udhuler asylansøgnernes retssikkerhed, og det er den vigtigste grund til, at vi ikke kan støtte lovforslaget, som det er fremsat her.

Vi er også optaget af reglerne om opsporing af familiemedlemmer til uledsagede børn, der har søgt asyl. Vi er enige i, at det er meningsløst at have regler, der ikke kan håndhæves i praksis. På den anden side er vi bekymret over, at Red Barnet i deres høringssvar påpeger, at regeringens lovforslag ikke lever op til de krav, FN's Børnekomité stiller om opsporing af familiemedlemmer. Under udvalgsarbejdet har vi tænkt os at gå nærmere ind i det her spørgsmål om, hvorvidt regeringens lovforslag faktisk er i overensstemmelse med børnekonventionen og FN-komiteens krav.

Forslaget vil også gøre det obligatorisk at bruge et skema på papir eller et digitalt skema ved ansøgninger til udlændingemyndighederne. Det fremgår af bemærkningerne, at skemaer allerede i dag bruges i langt de fleste ansøgninger, og vi er faktisk ikke overbevist om, at der overhovedet er behov for den her ændring. Først og fremmest er vi dog optaget af, at der skal være nogle dispensationsmuligheder, sådan at de mennesker, hvis ansøgning af den ene eller den anden grund ikke lige passer ind i et skema, fortsat kan søge på en anden måde.

Men som sagt indledningsvis har forslaget mange elementer. Som det ligger nu, kan Enhedslisten ikke støtte forslaget, først og fremmest fordi det ophæver reglen om, at en ansøgning om humanitært ophold har opsættende virkning. Jeg står her med notatet om den særlige serberordning. Det undrer mig, at man bruger lige præcis serberne, som søgte om humanitær opholdstilladelse, som argument for den her lovændring, fordi det her papir sådan set ganske tydeligt viser, at det hul, om man så må sige, allerede er lukket inden for de nuværende regler.

Kl. 10:18

Formanden:

Tak til Enhedslistens ordfører. Hr. Leif Mikkelsen som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 10:18

(Ordfører)

Leif Mikkelsen (LA):

Tak for det. Liberal Alliances ordfører, fru Merete Riisager, har ikke mulighed for at være her, og derfor kan jeg så nævne, at efter vi har set det her lovforslag igennem, kan vi se, at hovedoverskriften faktisk er, at vi kan se en betydelig afbureaukratisering, og derfor går

jeg ud fra, at ministeren med det, der nu er blevet nævnt her fra talerstolen i dag, er begejstret for støtte, uanset om den kommer fra det parlamentariske grundlag eller her fra oppositionens side.

Måske er det en nøjsom minister, der sidder her i dag, der skraber al støtte sammen, og derfor går jeg ud fra, at en vis glæde bør brede sig, når jeg siger, at vi sådan set ikke kræver deling af lovforslaget, men læner os op ad, at der her er tale om en afbureaukratisering og dermed et forslag, som vi sådan set uden forbehold kan støtte. Og vi er særdeles positive over for de ændringer af humanitær opholdstilladelse, der her er tale om.

Så det er helt klart, at vi er inde i en situation, hvor Folketinget er af lave, når man ser på, hvem der støtter, og hvem der er imod, men vi vælger altså at støtte regeringen i det her forslag. Tak.

Kl. 10:19

Formanden:

Tak til Liberal Alliances ordfører. Hr. Tom Behnke som konservativ ordfører.

Kl. 10:20

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Jeg kan godt forstå, at spændingen stiger hos justitsministeren. Jeg skal trække det ud lidt endnu. Det bliver sådan, at vi fra konservativ side er med på at sige ja til det her med udvisning, når man har fået afslag på ansøgning om asyl. Vi siger også ja til bedre bekæmpelse af snyd og bedrageri, altså det, der foregår, når dem, der er blevet udvist, bliver i landet og arbejder ulovligt her. Der bliver bedre mulighed for at bekæmpe det snyd og bedrageri, der finder sted i den situation. Det er vi også med på.

Vi er også med på, at man, så vidt som det nu er muligt, digitaliserer ansøgningsprocesserne. Jeg er da glad for, at man tager hensyn til dem, der ikke har den mulighed. Man kunne måske nogle gange ønske sig, at regeringen havde den samme omsorg for de danskere, der ikke har mulighed for at benytte sig af it, når vi taler om alle mulige andre former for digitalisering her i samfundet. Det ville have været smukt. Så de tre elementer vi sådan set positivt indstillet over for.

Jeg tror for så vidt også, at vi er positivt indstillet over for de præciseringer, der sker af muligheden for tildeling af visse sundheds- og sociale ydelser til illegale udlændinge, der opholder sig her i landet. De burde jo slet ikke være her. Men hvis de er her og der opstår nogle bestemte situationer, kan det være nødvendigt, at man går ind og hjælper i den konkrete situation. Det er vi helt med på. Det har vi sådan set gjort hidtil.

Men det, der er svært at læse ud af lovforslaget, er, hvad præciseringen medfører. Hvad bliver forskellen i forhold til i dag? Det kommer vi til at spørge ind til. Hvis det bare er en teknisk præcisering, er det fint nok, men hvis der indholdsmæssigt kommer til at ske nogle præciseringer, er vi jo nødt til at kende dem, før vi kan vide, om vi kan støtte den del af forslaget eller ej.

Men der er også elementer i det her lovforslag, som vi fra konservativ side ikke kan støtte. Det, der springer mest i øjnene, er, at man med lovforslaget her giver bemyndigelse til, at Udlændingenævnet selv fastsætter sin egen forretningsorden. Det element kan vi ikke støtte. Vi har den klare opfattelse, at de for så vidt gerne må sidde og skrive på en forretningsorden selv, men den skal som minimum ind og runde Justitsministeriet til en godkendelse, således at der er en parlamentarisk kontrol med, hvad der foregår i nævnet. Vi kan ikke bare overlade det til dem.

Jeg er fuldstændig enig med Dansk Folkepartis ordfører, som sagde, at vi har nogle skræmmende eksempler på, hvordan et andet nævn har været ude at gøre sig til, og det er altså ikke hensigtsmæssigt. Der må være nogle klare spilleregler for, hvad det er, Udlæn-

dingenævnet kan, må, vil og skal, og det skal der være parlamentærisk kontrol med.

Så det fører mig frem til at sige, at vi fra konservativ side er enige i det forslag, der er stillet fra Venstres side, om, at man deler lovforslaget her op, for som det foreligger samlet, kan vi ikke støtte det. Der er elementer, som vi er så meget imod, at vi så må sige, at det bare er ærgerligt, så stemmer vi imod det samlede lovforslag. Men en fremkommelig vej kunne være, at man deler lovforslaget op, og vi vil som minimum sammen med Venstre stille forslag om, at vi deler forslaget op, og så vil vi altså kunne støtte de positive elementer, og så vil vi være imod det, som jeg netop har nævnt her.

Afslutningsvis har jeg, inden ministeren får lov til at svare, et enkelt spørgsmål om noget, som undrer mig meget. Det er ikke så meget til lovforslagets paragraffer og teknikken i lovforslaget. Det var mere, da jeg kom til at se på, hvem der er høringspart på det her lovforslag. Da undrede jeg mig meget, for det fremgår, at Flygtninge Under Jorden er høringspart. Det at skjule illegale udlændinge i Danmark er sådan set ulovligt. Det må man ikke. Hvad er organisationen Flygtninge Under Jorden – eller foreningen, eller hvad det nu er for en størrelse – så? Hvorfor er de høringspart? Hvorfor har de lige præcis adgang til at blive hørt i et spørgsmål om lovgivning i Danmark?

Det undrer mig rigtig meget. Det kunne jeg godt tænke mig at høre ministeren begrunde. Der er jo mange andre høringspart, der er sådan set et hav af høringspart, men hvorfor er lige nøjagtig den forening høringspart? Det undrer mig meget.

Kl. 10:24

Formanden:

Tak til ordføreren. Justitsministeren.

Kl. 10:24

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Må jeg ikke starte med at takke partierne for, hvad jeg trods alt vil karakterisere som en overvejende positiv modtagelse af lovforslaget. Jeg er helt sikker på, at vi i den behandling, der kommer i Folketingets udvalg nu, sagtens kan finde svar på de spørgsmål, der er rejst, og hvis det ender med, at der er behov for at lave en opdeling af forslaget, så er vi selvfølgelig også positivt indstillet over for det.

Det er som sagt et bredere forslag. Det er jo rigtigt nok, at der er flere forskellige elementer i det, som umiddelbart ikke lige kan synes at hænge så stringent sammen, men som dog alligevel er vigtige forslag. Uden at gå for meget ind i detaljerne her vil jeg bare koncentrere mig om én ting, nemlig spørgsmålet om opsættende virkning i sager om humanitær opholdstilladelse.

Det er jo sådan set rigtigt nok, som det også har været fremme, at det navnlig var de serbiske asylansøgere, som i slutningen af 2012 og begyndelsen af 2013 anvendte adgangen til at søge om humanitær opholdstilladelse her i Danmark til også at forlænge deres ophold i Danmark.

Når den lovændring, vi lægger op til nu, omfatter alle, der søger om humanitær opholdstilladelse, så skyldes det, at det for alle ansøgere er de samme betingelser, der gælder, når man søger om humanitær opholdstilladelse her i landet. Og derfor bør det også være de samme betingelser, der gælder for alle med hensyn til opsættende virkning.

Dem, der har en reel udsigt til at blive meddelt humanitær opholdstilladelse, ja, de vil selvfølgelig fortsat få lov til at opholde sig i Danmark, mens deres sag behandles. Det er sådan, reglerne er i dag for dem, der ikke har ansøgt inden fristen for automatisk opsættende virkning.

Så pointen er den, at det sådan set er rigtigt nok, at det var den ret kraftige stigning, vi så i antallet af asylansøgere fra Serbien, der var årsagen til det; nu breder vi det ud, og det er helt fair. Når der gælder

et sæt regler for nogen, så synes vi, at det skal bredes ud til at gælde for alle. Sådan må det være.

Kl. 10:26

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 10:26

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg står med et notat fra Justitsministeriet af 27. juni 2013 om praksis for behandling af ansøgning om humanitær opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9 b, stk. 1, fra serbiske statsborgere begrundet i psykiske helbredsforhold, og heri skriver man jo sådan set lige præcis, at man har fundet en løsning på det problem. Altså, der står til slut, at der på den baggrund som udgangspunkt vil skulle gives afslag på ansøgninger fra serbiske statsborgere om humanitær opholdstilladelse begrundet i meget alvorlig psykisk sygdom, med henvisning til at der er behandling tilgængelig i hjemlandet.

Så er vi ikke enige om, at med den her praksisændring har man sådan set løst det problem, som regeringen bruger som argument for at lave den her ændring?

Kl. 10:27

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:27

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det der handler rigtigt nok om serberne, og der er ingen tvivl om, at det var en særlig udfordring. Den ser vi heldigvis ud til at have fået løst ved konsekvent indgriben, men det var derfor, jeg sagde, at det navnlig var serbiske asylansøgere. Det er jo ikke kun serbere, der har benyttet sig af det her. Og derfor er det rimeligt, synes vi fra regeringens side, at man får det ændret, og det er jeg er glad for at der trods alt er relativt bred opbakning til.

Der er ingen tvivl om, at hvis man har behov for at få tjekket sin sag om humanitært ophold, ja, så får man selvfølgelig det gjort.

Kl. 10:27

Formanden:

Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 10:27

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jamen jeg spørger, fordi det her med serberne er blevet brugt som argument fra regeringspartierne side. Jeg skal bare spørge igen: Er vi ikke enige om, at det problem, der var med serbere, som søgte humanitær opholdstilladelse, sad i asylsystemet lang tid og fik afslag, fordi de havde adgang til behandling i hjemlandet, løste man med den her praksisændring – altså, det behøver man ikke en lovændring for? Det er bare, fordi det undrer mig, at man bruger serberne som forklaring på at forringe asylansøgere retssikkerhed, når nu serber-problemet, om jeg så må sige, er løst med den her praksisændring.

Kl. 10:28

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:28

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det med serberne har været en ret kraftigt tendens på det her felt, hvis jeg må udtrykke det sådan, det tror jeg alle, der har fulgt med i det her, har været vidende om, og når man ser, at det også har været tilfældet for andre nationaliteter, så synes jeg, at den rigtigste måde at gøre det på er ved at ændre lovgivningen, således at reglerne er klare og ens for alle.

Kl. 10:28

Formanden:

Tak til justitsministeren. Der er ikke flere, der har bedt om ordet.

Jeg kan igen ikke tilbageholde den bemærkning, at der er et brev undervejs til udvalgsformænd og ministre om de problemer, vi har set i Folketinget, med deling af lovforslag.

Så vi har en opfordring til ministrene om at sørge for, at sager, der ikke nødvendigvis er sammenhængende, bliver i separate lovforslag, og til udvalgene om ikke under selve behandlingen i Folketinget med den risiko, der er for, at der kommer fejl i lovgivningen, at gennemføre alt for mange opdelinger.

Men jeg forholder mig ikke til den konkrete sag. Jeg går også ud fra, at når justitsministeren har hånd i hanke med det, undgår vi fejl, hvis en sådan opdeling skal ske. Men det er et mere generelt problem, som jeg bare endnu en gang vil henlede både regeringens og folketingsmedlemmernes opmærksomhed på.

Men med denne lille formaning, som også er rundsendt i skriftlig form, er forhandlingen om dette lovforslag afsluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 10:**Forslag til lov om ændring af medieansvarsloven. (Forlængelse af klagefrist og opbevaringsperiode).**

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 02.10.2013).

Kl. 10:30

Forhandling**Formanden:**

Forhandlingen er åbnet. Hr. Jan E. Jørgensen som Venstres ordfører.

Kl. 10:30

(Ordfører)

Jan E. Jørgensen (V):

Flere og flere danskere klager til Pressenævnet. I 2012 blev der indgivet 211 klagesager, og det er en væsentlig stigning fra 2011. Omkring 12 sager årligt bliver automatisk afvist, fordi klagerne allerede har overskredet den ret korte klagefrist på 4 uger.

Hvad er det så, folk klager over? Hvis man ser på det seneste års kendelser fra Pressenævnet, er det f.eks. en person, der uretmæssigt blev hængt ud for at være svindler; en børnehaveleder, der uberettiget blev beskyldt for at have kendskab til pædofile overgreb i sin børnehave uden at gøre noget ved det; en mor, der er grundløst beskyldt for at have bortført sit barn til udlandet; og et mejeri, der er uberettiget beskyldt for at hælde afføring i sin fløde. Og den mest alvorlige sag handlede om en mand, der blev udråbt som morder uden at være det.

Ytringsfrihed betyder ikke, at man har ret til uretmæssigt at hænge en medborger ud på forsiden af avisen. Bevægelsesfrihed betyder heller ikke, at man har ret til at udøve vold. Sammenligningen er ikke tilfældig, for den krænkelse, som borgere og virksomheder oplever, når de uden rimelig grund havner på forsiden med en dårlig historie, er jo en form for psykisk vold. Men i modsætning til fysiske

overgreb er der ikke hjælp at hente hos politiet, for injurier og krænkelse af privatlivets fred er underlagt privat påtale, som det hedder. Man må altså selv ud at finde og betale en advokat og anlægge en retssag.

Heldigvis har vi så Pressenævnet, hvor borgeren har en let adgang til at klage over medier, men desværre kan man godt få det indtryk, at flere medier ikke tager kritik fra Pressenævnet alvorligt nok. Kulturudvalget og Retsudvalget har derfor afgivet en fælles beretning for at styrke borgerens retsstilling i forhold til medierne. Vi ønsker at sikre, at medier, som udhænger mennesker, myndigheder, organisationer eller virksomheder uretmæssigt med en omtale, der er alvorligt skadende, forpligtes til at bringe dels Pressenævnets kendelse, dels et journalistisk udarbejdet dementi af den usande historie i en opsætning og med en placering, der nogenlunde svarer til det tidligere bragte, og hvor forurettede personer, virksomheder eller organisationer renses i tilstrækkelig grad. Det allerbedste ville efter Venstres mening være, hvis et dementi fik nøjagtig den samme opsætning, størrelse og placering som den historie, der var blevet klaget over. Øje for øje, tand for tand, forside for forside.

I beretningen stilles så en række yderligere spørgsmål. Bør Pressenævnet kunne uddele bøder til medier, der i alvorlig grad overtræder medieansvarsloven og de presseetiske regler? Er klageadgangen til Pressenævnet for snæver, når det kun er personer med retlig interesse, der kan klage? Hvordan sikres det, at personer, der ønsker at klage til Pressenævnet, får bedst mulig hjælp og vejledning? Er der behov for, at Pressenævnet i højere grad tager sager op af egen drift? Er den erstatning, som gives til personer, virksomheder, organisationer m.v., der uretmæssigt er blevet hængt ud i medierne, tilstrækkelig i forhold til den skade, som omtalen har forvoldt?

Disse spørgsmål har så ført til en række ændringer hos Pressenævnet. Det er rent praktisk sket i form af en justering af de vejledende regler for god presseskik. Disse justeringer er næppe tilstrækkelige, men Venstre er parat til at give medierne en chance for at blive bedre til at udøve selvjustits.

En af de problemstillinger, der så blev rejst i beretningen, kræver imidlertid en ændret lovgivning for at kunne blive ført ud i livet, og det er derfor, vi står her i dag. Det drejer sig om, hvorvidt tidsfristen på 4 uger for at klage til Pressenævnet er for kort og dermed kan afholde borgere og virksomheder fra at klage. En forlængelse af klagefristen vil give virksomheder, organisationer og borgere langt bedre muligheder for at reagere på mediers uretmæssige behandling, og i en række tilfælde er 4 uger ikke tilstrækkeligt. En klage til Pressenævnet forløber over flere stadier: Først skal man lige komme sig over chokket ved den uretmæssige presseomtale, dernæst skal man vurdere, hvad man nu skal gøre, og hvad man kan gøre, og derefter bruger man tid på at finde en rådgiver og indhente dokumentation for, at presseomtalen har været uretmæssig, og endelig skal selve klagen udarbejdes. Det kan være svært at nå på 4 uger, og derfor kan Venstre støtte en forlængelse af klagefristen.

Helt uproblematisk er det dog ikke, for som det påpeges i enkelte høringssvar, vil en forlængelse af fristen kunne medføre, at der går længere tid mellem den omtale, der klages over, og Pressenævnets afgørelse. Det er korrekt, men man har naturligvis stadig mulighed for at klage, inden klagefristen er udløbet; man behøver jo ikke at vente til sidste øjeblik.

Jeg kan konstatere, at justitsministeren ikke hører en lyd af, hvad jeg siger, men det er så, hvad det er.

I lovforslaget foreslås det at forlænge klagefristen til Pressenævnet fra 4 uger til 12 uger, og samtidig foreslås det, at perioden for pligtmæssig opbevaring af udsendelser forlænges fra 3 måneder til 6 måneder, ligesom der foreslås en udtrykkelig regel om, at opbevaringspligten består, så længe en sag behandles ved Pressenævnet eller domstolene. Det kan Venstre støtte, men vi er næppe færdige med at behandle borgerens beskyttelse mod mediernes overgreb –

eller rettere sagt *nogle* mediers overgreb, for det er jo kendetegnende for Pressenævnets arbejde, at nogle medier har rigtig mange sager og andre medier har meget få sager.

Vi kunne sagtens forestille os, at Pressenævnets arbejde fremover skulle finansieres af de medier, der blev klaget over. Princippet om, at forureneren betaler, kendes jo allerede fra miljøområdet. Hvorfor ikke udstrække det til også at finde anvendelse i forhold til medierne?

Venstre stemmer for forslaget, fordi vi mener, at det er rimeligt at forlænge klagefristen, og vi håber, at regeringen og justitsministeren vil tage flere skridt i retning af at sikre muligheden for at tage til genmæle over for mediers uretmæssige omtale. Tak.

Kl. 10:36

Formanden:

Tak til Venstres ordfører. Fru Trine Bramsen som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 10:36

(Ordfører)

Trine Bramsen (S):

Hr. Mogens Jensen er Socialdemokraternes ordfører på dette lovfor-
slag. Han kunne desværre ikke være til stede i dag, så jeg vil læse hans tale op:

Med dette lovforslag vil vi forlænge medieansvarslovens klagefrister fra de nuværende 4 uger til 12 uger, således at borgere og virksomheder får bedre vilkår for at klage til Pressenævnet. I Danmark nyder vi godt af vores ytringsfrihed og pressefrihed, og vores medier er generelt af høj kvalitet og spiller en vigtig rolle i samfundet som undersøgende og kritisk vagthund. Desværre er medierne naturligvis ikke ufejlbarlige, og det sker, at borgere og virksomheder bliver hængt ud i pressen på et usandt grundlag. I disse beklagelige tilfælde er det en vigtig opgave at sørge for, at de involverede personer eller virksomheder har de bedst mulige vilkår for at klage over den måde, de er blevet fremstillet på i medierne.

Dette lovforslag udspringer af en debat om medieansvar, der startede med en beretning fra Retsudvalget og Kulturudvalget tilbage i februar 2012. Der har efterfølgende været en god og konstruktiv dialog med Pressenævnet og de danske medier om, hvordan vi kan forbedre rettighederne for borgere, der føler sig dårligt behandlet af pressen. Et af de ændringspunkter, dialogen førte med sig, var, at medieansvarslovens klagefrister forlænges fra 4 uger til 12 uger. Når en person står midt i en længerevarende mediestorm, kan det være svært at overskue, hvilke klagemuligheder og rettigheder man har. Derfor er 4 ugers klagefrist ikke altid tilstrækkelig. Ifølge Pressenævnets årsberetninger hænder det hvert år, at klager bliver afvist på grund af forældede tidsfrister.

I forlængelse af den udvidede klagefrist vil redaktørerne fremover også have pligt til at gemme en kopi af artikler og udsendelser i 6 måneder mod de nuværende 3 måneder, da der desuden naturligvis er opbevaringspligt, så længe en sag kører.

Socialdemokraterne er meget tilfredse med, at der har været et bredt politisk samarbejde om at forbedre borgernes klagemuligheder, når det gælder medieansvar, og derfor støtter vi selvfølgelig forslaget.

Desuden skal jeg på vegne af hr. Ole Sohn meddele, at også SF kan støtte forslaget.

Kl. 10:38

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Alex Ahrendtsen som Dansk Folkepartis ordfører.

(Ordfører)

Alex Ahrendtsen (DF):

Tak. Jeg får lov til at tale af justitsministeren, og det vil jeg da benytte mig af. Helt positive er vi nemlig ikke. Massemediernes magt er umådelig, og derfor er det også nødvendigt med en beskyttelse af borgerne, så de har mulighed for genmæle, og nærværende forslag vedrørende medieansvarsloven går i den rigtige retning. Men jeg kan godt afsløre over for justitsministeren, at Dansk Folkeparti er lidt skuffet. Det er fint, at klagefristen forlænges til 12 uger og opbevaringspligten følgerig til 6 måneder, det er bare ikke nok. Hvorfor? Det skal vi prøve at forklare nu.

Pressenævnet blev nedsat i lov om medieansvar i 1992, og vi har siden set en stadig stigende strøm af klager. Alene fra 2011 til 2012 var stigningen på 25 pct. Og samtidig har forholdet mellem medieomtale og genmæle ikke være rimeligt. En forsideomtale er ofte blevet til et genmæle langt inde i bladet. Derfor var det, at Retsudvalget og Kulturudvalget i deres beretning nr. 2 af 21. februar 2013 skrev, at Pressenævnets genmælekendelser i alvorlige tilfælde kunne fylde en hel forside. Og det var udvalgenes opfattelse efter høringerne, at lovhjemmelen var til stede. Selv EU-rapporten fra 2013 anbefaler noget af det samme, som mediejuristen Oluf Jørgensen fortæller i sit notat om medieansvar.

Desværre ser det ud til, vil jeg sige til justitsministeren, at Pressenævnet ikke har strammet op endnu, selv om Oluf Jørgensen siger, det har. På nævnets hjemmeside står der følgende:

»Man kan dog normalt ikke kræve et genmæle bragt på forsiden, selv om de forkerte oplysninger blev bragt på forsiden.«

Det er jo ikke i overensstemmelse med beretningens ønsker, så hvad agter ministeren at foretage sig, for at det bliver bragt i orden? Det ser ud til, at vi skal have skrevet det ind i loven, siden nævnet ikke har handlet på det endnu.

Ministeren må også svare på, om nævnet har fulgt op på beretningens øvrige krav: 1) en bredere fortolkning af den retlige interesse, 2) mindre juristeri og bedre sproglig kommunikation, 3) at nævnet tager sager op af egen drift.

Især punkt 3 har nævnet historisk set været meget tilbageholdende med at anvende, selv om der er lovhjemmel. Man kunne jo lave procedureregler for, hvordan nævnet kan optage sager af egen drift, sådan som Oluf Jørgensen har foreslået, og det kan ministeren jo eventuelt svare på i dag eller senere. Disse punkter agter Dansk Folkeparti i hvert fald at forfølge i udvalgsbehandlingen, inden vi tilkendegiver vores stillingtagen. Og vi ser selvfølgelig frem til behandlingen og den fortsatte debat.

Kl. 10:42

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Zenia Stampe, Det Radikale Venstre. Værsgo.

Kl. 10:42

(Ordfører)

Zenia Stampe (RV):

Tak for det. Der er nogen, der har glemt et stykke papir heroppe. Det kunne jo godt være hemmeligt, men jeg lægger det her, og så kan man jo komme op og hente det.

Det er jo et meget enkelt forslag, vi behandler i dag. Det er lidt i modsætning til det forrige forslag, som indeholdt alt godt fra havet, og det her er måske det mest enkle lovforslag, jeg indtil videre har behandlet her fra talerstolen. Det handler først og fremmest om at øge klagefristen fra 4 til 12 uger. Det er heldigvis noget, der er bred opbakning til i hele Folketinget, og som har været behandlet i to udvalg, både Retsudvalget og Kulturudvalget. Vi er rigtig glade for, at vi på den måde kan skabe bred opbakning til at styrke borgernes og

virksomhedernes retssikkerhed eller retsstilling i forhold til medierne.

Det skal selvfølgelig også ses i lyset af den nye mediedynamik – ikke dynamit, ja, nogle gange kan det også være mediedynamit, skulle jeg hilse og sige, det tror jeg at vi politikere om nogen ved – for det, vi har været vidne til det sidste par år, også med onlinemediernes fremvækst, er jo, at hastigheden og mængden af journalistik og mediedækning stiger. Og det gør jo, at de borgere og virksomheder, som indimellem havner i de her såkaldte mediestorme, kan have rigtig svært ved at holde sig inden for en frist på 4 uger. For selv om det kan lyde af meget, er det måske svært at overskue at skulle klage til Pressenævnet, hvis man lige er blevet hængt ud som morder eller svindler, eller hvis taburetten er ved at brænde under en, hvis man altså er politiker – det er der jo også nogle der har oplevet. Så er det altså ret svært at holde sig inden for de 4 uger. Det kan også være svært at overskue alle de historier, der er skrevet. Hvilke skal man klage over? Osv. osv.

Derfor synes vi, det er fuldstændig rimeligt, at man øger klagefristen fra 4 uger til 12 uger, også selv om der er indkommet hørings svar, som taler imod øgningen, fordi man altså ønsker en hurtigere sagsbehandlingstid. Der må vi bare konkludere, at med det mediebil lede, vi har i dag, er det bare ikke muligt. Der er mennesker, der ikke engang ved, at de kan gå til Pressenævnet. Det skal de finde ud af, før de endelig kan gøre det. Så vi synes, det her er en rigtig god ændring, som forhåbentlig kan stille borgere og virksomheder bedre i forhold til mediernes dækning. Medierne skal jo have mulighed for at skrive og sende om det, de vil, men borgere og virksomheder skal også have mulighed for at komme tilbage, hvis man mener, man er blevet uretfærdigt behandlet.

Vi bakker varmt op om det her lovforslag, og vi er utrolig glade for, at der er så stor opbakning i Folketinget i den her sag. Tak.

Kl. 10:44

Formanden:

Tak til ordføreren. Jeg ser ikke nogen ordfører fra Enhedslisten eller Liberal Alliance ... Nå, det plejer ikke at være det sæde, hr. Ole Birk Olesen har, men så er det først hr. Ole Birk Olesen som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 10:45

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Tak. Da hr. Simon Emil Ammitzbøll, som er Liberal Alliances sædvanlige ordfører på området, ikke kan være til stede, skal jeg læse følgende tale op:

I Liberal Alliance ser vi positivt på at klage fristen forlænges, og at opbevaringsperioden for udsendelser forlænges. Liberal Alliance støtter forslaget. Så er den ikke længere.

Kl. 10:45

Formanden:

Det var godt, vi fik det med. Hr. Tom Behnke som konservativ ordfører.

Kl. 10:45

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Vi kan fra konservativ side støtte lovforslaget her. Vi synes, det er ganske godt, at vi nu får udvidet muligheden for at klage fra de nuværende 4 uger til 12 uger. Det betyder, at man netop, som andre ordførere har været inde på, lige kan nå at samle sig og få et overblik over, hvad det egentlig er, der er sket, og så kan man tilrettelægge sin klage, sådan at den rammer fuldstændig rigtigt. Og det er jo hensigtsmæssigt af hensyn til alle involverede parter, at de klager, der

er, bliver formuleret på den rigtige måde, for så er det meget nemmere at forholde sig til det.

Så det er fint, at vi nu udvider fristen til de 12 uger, og dermed kommer der så også den tekniske konsekvensændring, at medierne selvfølgelig så også får pligt til at opbevare deres materiale i længere tid end i dag, for i dag er der en opbevaringsfrist på 3 måneder. Den må man så nødvendigvis forlænge, og der er der så foreslået 6 måneder, og det synes vi er rimeligt og fornuftigt.

Endelig vil jeg sige – det burde være helt overflødigt, hvis vi har med ordentlige mennesker at gøre, men det er åbenbart nødvendigt at præcisere – at mens der pågår en klagesag, har mediet altså pligt til at opbevare det pågældende materiale, man må ikke destruere materialet undervejs i en sagsbehandling. Det burde være logisk, men det er altså åbenbart nødvendigt, at det bliver præciseret i lovgivningen, og så er det også fint, at det sker.

Men når det er sagt, synes jeg alligevel, det er værd at understrege, at lovforslaget jo kun er ét skridt i den rigtige retning, og det er slet, slet ikke nok, hvis vi virkelig skal have gjort op med de medier, som ikke kan finde ud af at opføre sig ordentligt. For det, der burde være en forlængelse af det her, og som burde være en selvfølge, er, at det, hvis man har været udhængt på forsiden af avisen, så man nærmest fylder hele forsiden af avisen, altså ikke er nok, at når avisen så efterfølgende skal komme med en berigtigelse, der går på, at det sådan set var en fejl, at det blev gjort, så står det på side 17 nederst til højre på tre linjer nærmest skrevet med usynligt blæk. Så må det være sådan, at berigtigelser placeres det samme sted i avisen med den samme størrelse, for så kan avisen lære, at det altså ikke er måden, man skal gøre det på.

Den anden ting er de erstatninger, der bliver udbetalt. De erstatninger, der bliver udbetalt, er jo så små, de er så latterligt små, at det for enhver avis i dette land kan betale sig at lave de her historier, for man kan tjene penge på at sælge aviser ved at smøre tykt på og hæn ge folk ud på forsiden af avisen, og den fortjeneste, der ligger der, er jo mange, mange gange større end den erstatning, der bliver udbetalt til ofrene for det her. Og der burde det jo simpelt hen være sådan, at man gik ind og sagde: Hvad har avisen tjent den pågældende dag? Hele omsætningen den dag går til erstatning til offeret. Så kan man lære, at det ikke kan betale sig, så opdager man, at det nok er klogt, at man lige tænker sig om, næste gang man prøver at hæn ge nogen ud i avisen.

Så vi savner fra konservativ side, at regeringen var mere konsekvent, at man sørgede for, at berigtigelserne placeres samme sted i avisen, i samme størrelsesformat. Og det andet er, at erstatningerne bliver markant større, så chefredaktøren personligt kan mærke det helt ned i sin egen pung, altså at her manglede der pludselig nogle penge i regnskabet. Det ville få moralen til at stige ganske betragteligt. Men som sagt er lovforslaget her et skridt i den rigtige retning, og vi støtter det.

Kl. 10:49

Formanden:

Tak til ordføreren. Justitsministeren.

Kl. 10:49

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Må jeg ikke starte med at takke ordførerne for den positive modtagelse af lovforslaget her. Som det også har været fremme, er der jo tale om et lovforslag, som man roligt kan sige i overvejende grad bygger på den fælles opfordring, der er kommet fra Folketingets Retsudvalg og Kulturudvalg om at forlænge klagefristerne i medieansvarsloven fra 4 til 12 uger. Lovforslaget vil selvfølgelig betyde, at dem, der ønsker at klage over et massemedie, nu gives bedre muligheder for at nå at afgive klagen inden for klagefristen.

Jeg har så som en konsekvens af klagefristernes forlængelse fundet det nødvendigt at foreslå en forlængelse af perioden for radio- og fjernsynsvirksomhedernes pligtmæssige opbevaring af udsendelser. Forlængelsen af opbevaringsperioden skal sikre, at en udsendelse ikke slettes, inden radio- og fjernsynsvirksomheden har fået meddelelse om, at Pressenævnet har modtaget en klage over udsendelsen.

Med de her bemærkninger vil jeg gerne takke ordførerne for deres respektive indlæg, og vi ser selvfølgelig frem til den videre behandling af lovforslaget i Folketingets udvalg. Det er som sagt et lovforslag, der bygger på en fælles beretning fra Folketingets Retsudvalg og Kulturudvalg.

Så vil jeg til Dansk Folkepartis ordfører, som ønskede regeringens holdning, i forhold til hvordan Pressenævnet havde efterlevet de øvrige elementer, som var gengivet i beretningen fra Kulturudvalget og Retsudvalget, sige, at det jo ikke er noget, som man har opfordret mig til; det er noget, som man så at sige har opfordret Pressenævnet selvstændigt til. Men hvis man ønsker, at jeg skal finde ud af, hvordan Pressenævnet har fulgt den beretning, som er afsendt fra folketingsudvalgene, så gør jeg selvfølgelig gerne det; så spørger man bare til det.

Så er der nævnt en række forhold af hr. Tom Behnke og også af hr. Jan E. Jørgensen, som jeg må forstå ønsker at have en videre debat af det her emne. Og jeg synes da, at det vil være helt naturligt, og hvis man ønsker den debat, synes jeg, at man skal tage den i regi af enten Kulturudvalget eller Retsudvalget, hvor man jo rent faktisk har haft en debat, som har betydet, at vi nu står med det her lovforslag i dag.

Kl. 10:51

Formanden:

Tak til justitsministeren. Der er ikke flere, der har bedt om ... Jo, det er der søreme. Hr. Alex Ahrendtsen har meldt sig for en kort bemærkning.

Kl. 10:51

Alex Ahrendtsen (DF):

Tak for svaret. Jeg går ud fra, at når to udvalg i Folketinget opfordrer Pressenævnet til at skærpe deres praksis, fordi det kan holdes inden for loven, så gør de det også. Hvordan kan det være, at det ikke er sket? Har ministeren slet ikke den holdning, at det er for galt?

Det gælder jo især hensynet til genmæle. Genmælet skal jo helst stå i rimeligt omfang til sagen i medierne. Altså, hvis det har været på forsiden og har været fuldstændig urigtigt, så skal genmælet også være på forsiden. Det har vi helt klart udtrykt ønske om, og det er også det, beretningen fortæller at det skal. Og så virker det mærkeligt, at Pressenævnet ikke har fulgt op på det på sin hjemmeside. Ministeren må da gerne have en lidt mere klar holdning til den slags.

Kl. 10:52

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:52

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg har desværre ikke været inde at se på Pressenævnets hjemmeside, men hvis hr. Alex Ahrendtsen spørger til det, er jeg helt sikker på, at der sagtens kan findes svar på det spørgsmål også.

Kl. 10:52

Formanden:

Hr. Alex Ahrendtsen.

Kl. 10:52

Alex Ahrendtsen (DF):

Nu har jeg jo lige spurgt om det, og jeg stiller også gerne et skriftligt spørgsmål, hvis det er, at ministeren hellere vil have et skriftligt spørgsmål. Men nu står han på talerstolen, og det er jo ret sjældent, at jeg får lejlighed til at snakke med ham. Og derfor kunne jeg egentlig godt tænke mig at få at vide, om ministeren synes, det er i orden, at Pressenævnet ikke følger op på udvalgenes helt klare anbefaling, især når det kan holdes inden for loven.

Kl. 10:53

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:53

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Som sagt er det en beretning, som er vedtaget af to folketingsudvalg, hvor der bl.a. er en opfordring til, hvad Pressenævnet skal følge. Og jeg synes, det er helt rigtigt med den model, vi har valgt her, at jeg – hvis jeg bliver bedt om det – selvfølgelig gerne vil se på, hvordan Pressenævnet selv mener at de har fulgt op på det, som bl.a. stod i beretningen fra folketingsudvalgene. Det mener jeg er den rigtige måde. Det er jo som sagt en beretning, der er kommet fra nogle folketingsudvalg, og hvor man beder Pressenævnet om at gøre noget. Og hvis man gerne vil vide noget om det, så kan man spørge mig, og så skal jeg nok forsøge at skabe overblik over det.

Kl. 10:53

Formanden:

Så er der ikke flere, der har bedt om ordet. Tak til justitsministeren. Forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 12:**Forslag til lov om ændring af forældelsesloven. (Forældelse af udestående selskabsindskud).**

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 02.10.2013).

Kl. 10:54

Forhandling**Formanden:**

Forhandlingen er åbnet. Hr. Jan E. Jørgensen som Venstres ordfører.

Kl. 10:54

(Ordfører)

Jan E. Jørgensen (V):

Tak for det. Jeg har fået den store ære at holde en tale på vegne af selveste det ærede medlem hr. Preben Bang Henriksen, som desværre er forhindret i deltagelse i dette møde.

Loven handler om forældelsesloven, som vi vedtog for 6 år siden. Det var en ny forældelseslov, der blev vedtaget efter den gamle lov, som blev kaldt 1908-loven. Den var, om jeg så må sige, blevet forældet, og den nye lov gjorde så i væsentligt omfang op med en forældelseslovgivning, som har flere hundrede års historie bag sig.

Den nye forældelseslov har nu været igennem en indfasning, og kun ganske få områder har givet anledning til fortolkningstvivl. Et af de få områder er en situation, hvor en kapitalejer – det kan være en aktionær eller en anpartshaver – alene indskyder en del af sit samlede kapitalindskud i selskabet. Resten skylder han selskabet, og en kapitalforhøjelse i et aktieselskab på f.eks. 100.000 kr. kan man altså således i praksis etablere ved at indskyde 25.000 kr. kontant og så ved at skylde selskabet de resterende 75.000 kr. Det er forældelsesfristen for disse sidste 75.000 kr., som forslaget vedrører.

Meget tyder på, at gældende lov lader denne restindbetalingsforpligtelse forælde, 3 år efter at forpligtelsen blev påtaget, altså fra beslutningen om kapitalforhøjelsen. Det er uheldigt, og det indebærer, at selskabet hvert tredje år skal have fat i aktionæren med henblik på en skyldnererkendelse eller alternativt udtage stævning til afbrydelse af forældelsen.

Med forslaget slås det fast, at fristen skal regnes fra det tidspunkt, hvor selskabet kalder på pengene. Herfra forældes fordringen altså efter 3 år. Forhøjes kapitalen eksempelvis i 2014, og indkalder selskabet det udestående kapitalindskud i 2018, forældes fordringen altså endeligt i 2021. Der gælder dog i henhold til forslaget en ultimativ frist, inden hvilken indkaldelse skal ske, nemlig 10 år fra kapitalforhøjelsen. Herfra begynder fristen altid at løbe, så har selskabet ikke fået en skyldnererkendelse eller udtaget stævning inden 13 år, er fordringen altså endegyldigt forældet.

Efter Venstres opfattelse betyder forslaget, at de selskaber, som opererer med udestående indbetalinger hos aktionærene, lempes i deres arbejde, idet de ikke længere hvert tredje år skal foretage afbrydelsesskridt over for aktionærene, og Venstre kan derfor støtte forslaget.

Der har været visse forbehold i høringssvar fra Dansk Erhverv og Advokatrådet. Disse svar ser vi nærmere på i forbindelse med den udvalgsbehandling, som Venstre går positivt ind til.

Kl. 10:57

Formanden:

Tak til Venstres ordfører. Fru Trine Bramsen som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 10:57

(Ordfører)

Trine Bramsen (S):

Fru Mette Reissmann har bedt mig om at oplæse denne tale om lovforslag L 12.

Formålet med dette lovforslag er at indføre en særlig ordning for forældelse af udestående selskabsindskud. Det sker ved at ændre begyndelsestidspunktet for forældelsesfristen ved krav om indbetaling af udestående selskabsindskud. Vi Socialdemokrater ønsker at sikre en balance, således at vi tilgodeser både selskaber og kapitalejere. Forældelsesloven er udformet til at være så enkel som mulig. Vi vil holde reglerne simple og ikke lave for mange særregler.

Som det er nu, begynder forældelsesfristen at løbe fra stiftelsen af selskabet eller ved en efterfølgende kapitalforhøjelse med tillæg af eventuel påkravsfrist. Vi ved dog, at mange selskaber nu har en række administrationsbyrder. Det skyldes, at flere vælger at afbryde forældelsen inden for 3 år, så der på den måde kan løbe en ny forældelse. For hvis ikke en forældelse er afbrudt inden de 3 år, indebærer de gældende regler, at et udestående selskabsindskud er forældet efter de 3 år, hvis indskuddet ikke er blevet krævet indbetalt. Det kan derfor være nødvendigt med sagsanlæg, hvis ikke en selskabsdeltager frivilligt vil medvirke hertil. Dette vil i så fald blot være endnu en administrativ byrde.

For at imødekomme ønsket om at lette administrationsbyrderne for selskaberne ønsker vi at oprette en særregel, der udskyder begyndelsestidspunktet. Det skal ske, ved at forældelse senest begynder 10 år efter stiftelsen af selskabet. Det vil betyde, at et selskab i realite-

ten først bliver pålagt en administrationsbyrde efter knap 13 år, såfremt man ønsker at afbryde forældelsen. Det skyldes, at den almindelige forældelseslov begynder at løbe efter 10 år, hvorefter der er en forældelsesfrist på 3 år.

For også at imødekomme dem, som har udestående kapital i aktie- og anpartsselskaber og udestående indskud i kommanditselskaber, indføres en regel om, at forældelsesfristens begyndelsestidspunkt maksimalt kan udskydes i 10 år. På den måde vil gælden bortfalde efter senest 13 år, medmindre kapitalejeren udtrykkeligt har indvilliget i en ny fristafbrydelse. På den måde er vi med til at sikre, at kravene ikke løber i det uendelige.

Der tages med lovforslaget hensyn til, at ikkeindbetalt kapital ikke bør forældes allerede efter 3 år. Der tages også hensyn til, at forældelseslovens almindelige regler, herunder den almindelige 3-årige forældelsesfrist, bør finde anvendelse fra det tidspunkt, hvor kapitalen indkaldes. Samtidig fastlægges en øvre grænse for, hvor lang tid en fordring på udestående selskabsindskud kan henstå, uden at selskabet tager skridt til at afbryde forældelse.

Socialdemokraterne ser dette lovforslag som en måde at bevare den oprindelige enkelhed i forældelsesloven på, samtidig med at vi ikke pålægger selskaberne unødige administrationsbyrder. Med de ord kan vi støtte forslaget.

Kl. 11:00

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Hans Kristian Skibby som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 11:00

(Ordfører)

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg synes jo egentlig, at både den socialdemokratiske ordfører og ordføreren fra Venstre prøvede på at synliggøre, hvad indholdet af det her lovforslag er, og jeg må sige, at hvis der skulle sidde en enkelt vælger og kigge med derhjemme og følge med i, hvad det her vedrører, så har vedkommende nok fået et lige så løst grundlag som alle andre i forbindelse med det, der er kommet frem, for det er jo et meget lille lovforslag, en lille ændring, men den kan selvfølgelig have en stor betydning for dem, der er involveret. Den er samtidig også meget kompleks, og jeg anerkender, at der ikke er nogen grund til som den tredje ordfører at fortælle og redegøre endnu en gang for, hvad lovforslaget indebærer.

Kort sagt er det en lille unødvendig byrde i lovgivningen, som vi nu kan se frem til bliver fjernet. Det giver lidt større grad af tilfredshed hos både den ene og den anden, havde jeg nær sagt, fordi man jo er i stand til at slippe for de her administrative byrder på det her område. Det er selvfølgelig vældig positivt. Dansk Folkeparti støtter lovforslaget.

Kl. 11:01

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Jeppe Mikkelsen som radikal ordfører.

Kl. 11:01

(Ordfører)

Jeppe Mikkelsen (RV):

Tak for ordet. Jeg vil gøre det kort. Det her er et ret teknisk emne, men i lovgivningen er det jo sådan set kun en mindre ændring, der er tale om.

Vi Radikale kan bakke op om det ønske, der har været, om at revidere reglerne for udestående selskabsindskud. Det er i dag en ret bureaukratisk proces, hvor kravet på den udskudte selskabskapital opstår og forældes fra virksomhedens stiftelse eller ved en ny kapitalmission. Det er nok lidt hurtigt, kan man sige, og derfor kan vi bakke op om, at kravet på den udskudte selskabskapital nu først op-

står og forældes, når virksomhedens ledelse ligesom kræver betaling ind, og at kravet derefter forældes efter 3 år som de fleste andre krav eller pengefordringer. Det kan jo selvfølgelig afbrydes ved, at skyldneren erklærer, at man fortsat hæfter for det udestående selskabsindskud. Altså kan vi støtte lovændringen fra radikal side.

Kl. 11:02

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Tom Behnke.

Kl. 11:02

Tom Behnke (KF):

Det er jeg ikke overrasket over at Det Radikale Venstre kan. For på de ord, der blev brugt til at støtte forslaget, altså det med, at der nu gives en længere frist, og at man ikke skal genbekræfte det så ofte, lød det, som om Det Radikale Venstre syntes, at det var en rigtig god idé.

Men betyder det så også, at Det Radikale Venstre støtter Dansk Erhvervs forslag og forslaget fra nogle advokater om, at det andet punktum i § 2 a bliver slettet? For det er der jo stillet forslag om. For der lægges jo, kan man sige, en ny begrænsning ind. Men hvis den forsvinder, så er det først fra det tidspunkt, man indkalder kravet, at forældelsesfristen overhovedet begynder at løbe.

Kl. 11:03

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:03

Jeppe Mikkelsen (RV):

Det kan godt være, at hr. Tom Behnke er skarp som sædvanlig, men jeg vil fortælle, at jeg har været i dialog med Dansk Erhverv omkring lige præcis det her spørgsmål. Vores kontakt er dog sket lidt sent i processen, hvorfor jeg ikke nåede helt til bunds i spørgsmålet. Men jeg vil meget gerne være med til at drøfte det i forbindelse med udvalgsbehandlingen – for vi skal jo heldigvis ikke vedtage det på nuværende tidspunkt.

Kl. 11:03

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Pernille Vigsø Bagge som SF's ordfører.

Kl. 11:04

(Ordfører)

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Man lærer meget som nyslået erhvervsordfører, og med det her lovforslag er min viden blevet forøget betragteligt om et forhold, jeg ikke tidligere har været vidende om. Når et selskab stiftes, skal ejeren indbetale et samlet beløb, der udgør selskabets minimumskapital. Beløbet, som ejerne skal betale, er det såkaldte selskabsindskud. Ejerne kan vælge kun at betale en del af selskabsindskuddet, når selskabet stiftes, og så skylder selskabet resten af beløbet.

Normalt er det sådan, at krav på betaling forældes 3 år efter det tidspunkt, hvor pengene skulle være betalt. Hvis håndværkeren eksempelvis ikke opkræver penge for udført arbejde inden for 3 år, bortfalder kravet på betaling. Omvendt skal håndværkeren, hvis kunden ikke betaler inden for 3 år, tage retslige skridt for at få sagen ud af verden. Sidstnævnte sker dog sjældent, da de fleste virksomheder naturligvis prioriterer at få betalingen i hus hurtigst muligt.

Samme lovgivning gør sig gældende for indskud i selskaber. Problemet er dog blot, at det ikke altid er i selskabets interesse at opkræve det lovede indskud, eksempelvis hvis selskabet går fint og indskyderne kan gøre bedre brug af pengene andetsteds. Derfor må de i dag afbryde forældelsen, med det administrative bøvvl, den slags in-

debærer, og det koster ressourcer, også i de tilfælde, hvor alle er enige om det viselige i manøvren.

Målet med lovændringen er derfor på den ene side at fastholde lovgivningen, der giver mulighed for sanktioner i de tilfælde, hvor en indskyder ikke leverer den lovede sum penge, men på den anden side også at gøre det mere fleksibelt at udsætte indskuddet, hvis man er enige om det.

Derfor foreslår man med dette forslag, at det ikke længere skal være selskabets stiftelse, der er startdatoen for forløbet, men derimod det tidspunkt, hvor selskabet selv kræver indskuddet indkaldt, og herefter i maksimalt 10 år. Det vil på den ene side sikre, at indskuddet kan indkaldes, men på den anden side også sikre, at mængden af administration – og dermed udgifter – begrænses for de selskaber, der har denne udfordring. Det giver efter vores opfattelse god mening, og med de bemærkninger kan SF støtte forslaget.

Kl. 11:05

Formanden:

Tak til ordføreren. Der er ingen ordfører til stede fra Enhedslisten, så det er nu hr. Ole Birk Olesen som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 11:06

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg læser en tale op på vegne af Liberal Alliances sædvanlige ordfører på området, hr. Simon Emil Ammitzbøll:

Lovforslaget har til hensigt at sikre, at forældelsen af krav på betaling af udestående selskabskapital som udgangspunkt først begynder, når selskabets ledelse beslutter at indkalde den udestående kapital, dog senest 10 år efter stiftelsestidspunktet.

Liberal Alliance anerkender det fornuftige i dette lovforslag, der har som formål at indføre en særlig ordning, der kan bringe klarhed over retstilstanden på området. Imidlertid hæfter vi os ved hørings svaret fra Dansk Erhverv, der gør opmærksom på, at lovforslaget vil medføre, at kapitalselskaber bliver påført en tung, dyr og højst unødvendig administrationsbyrde, og at selskaberne ydermere vil blive stillet i en u hensigtsmæssig situation over for deres kapitalejere. Det kan ikke være i nogens interesse, at erhvervslivet bliver påført store administrative byrder.

Dansk Erhverv skriver i deres høringssvar, at hvis lovforslaget vedtages som fremsat, vil det blive sværere og dyrere at skaffe finansiering til selskaber fra banker og realkreditinstitutter på grund af risikoen for forældelse af resthæftelsen. En sådan situation er ikke i samfundets interesse.

Vi vil fra Liberal Alliances side egentlig gerne sige ja til dette lovforslag, for vi støtter formålet med at få afklaret retstilstanden, men vi ser gerne, at man genovervejer de indvendinger, som fremgår af høringsmaterialet, så man kan få minimeret de unødvendige administrative byrder og få udelukket eventuelle u hensigtsmæssige konsekvenser.

Kl. 11:07

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det hr. Tom Behnke som konservativ ordfører.

Kl. 11:07

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Vi synes fra konservativ side, det er et glimrende lovforslag. Det er hensigtsmæssigt, at forældelsesfrister først løber fra det tidspunkt, hvor man indkalder et krav eller en fordring, sådan at man ikke hele tiden igen og igen skal gøre opmærksom på, at man jo har noget på hinanden. Man skal også huske på, at hvis vi taler om en forpligtelse, der er knyttet til aktier, så har aktieselskaber jo pligt til at lave en

årlig redegørelse til deres aktionærer, hvoraf det klart og tydeligt fremgår, at man altså har den her forpligtelse. Så dem, der har forpligtelsen, bliver sådan set i forvejen gjort opmærksom på det en gang om året, i hvert fald hvis man har den her forpligtelse i forbindelse med aktier.

Så vi synes, det er fornuftigt, at vi her lempet og siger: Der er ikke nogen grund til, at man, allerede 3 år efter at der er skrevet under på et stykke papir, skal begynde at erindre om, at nogen har den her forpligtelse, men at den først løber fra det tidspunkt, hvor man rent faktisk har indkaldt fordringen, altså på det tidspunkt, hvor man gerne vil have nogle kroner i kassen. Først fra det tidspunkt begynder det at løbe; det synes vi er hensigtsmæssigt.

Men vi har også lyttet til de indvendinger, der har været i høringssvarene, som jo går ud på, at der alligevel er lagt en begrænsning ind. Man lempet, men så skynder man sig alligevel at lave en ny begrænsning. Og der kunne det jo godt være, det var hensigtsmæssigt – det synes vi i hvert fald – at vi fik set på som minimum at få slettet andet punktum i § 2 a, sådan at det først er fra det tidspunkt, hvor fordringen er indkaldt, at forældelsesfristen overhovedet begynder at løbe. Men lad os se på det under udvalgsbehandlingen. Vi er i hvert fald positive over for det, og uanset hvad er det her jo et skridt i den rigtige retning.

Kl. 11:09

Formanden:

Tak til den konservative ordfører. Fru Pernille Vigsø Bagge havde en supplerende bemærkning.

Kl. 11:09

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Nu havde jeg lovet hr. Frank Aaen, Enhedslistens ordfører, at meddele, at Enhedslisten støtter forslaget. Det glemte jeg, men det være hermed gjort.

Kl. 11:09

Formanden:

Tak for den oplysning.

Så er det justitsministeren.

Kl. 11:09

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Godt. Må jeg ikke starte med at takke alle ordførerne for den positive modtagelse af lovforslaget. Der var selvfølgelig en enkelt undtagelse, men fair nok. Med det her lovforslag, som det også har været fremme særlig i hr. Tom Behnkes indlæg, ja, så indfører vi jo en mere hensigtsmæssig ordning for forældelse af udestående selskabsindskud, som selskabet jo altså – det er det, det handler om – endnu ikke har krævet indbetalt.

Pointen er den, at selskaber med udestående selskabsindskud jo så fremover ikke vil være pålagt den byrde, som det er, at de løbende hvert tredje år skal sørge for at afbryde forældelsen. Det kan jo om nødvendigt ske ved et sagsanlæg. Selskaberne får fremadrettet en periode på op til 13 år, mod altså i dag 3 år, hvor der ikke indtræder forældelse. Herefter indtræder der forældelse, når forældelse ikke afbrydes efter forældelseslovens regler. Det er det, der er kernen i det.

Derudover sikres det samtidig med lovforslaget, at krav mod selskabsdeltageren ikke kan gøres gældende ud i så at sige al fremtid. Og det skal jo ses i lyset af, at der også er hensyn at tage til selskabsdeltagerne, der f.eks. kan være en ikkeprofessionel investor. Regeringens vurdering er altså, at samlet set indebærer lovforslaget en passende balance mellem de involverede hensyn.

Så med de bemærkninger vil jeg endnu en gang takke ordførerne for den meget positive modtagelse af forslaget. Vi stiller os selvfølgelig til rådighed for afklaring af spørgsmål, også spørgsmål, der

er rejst omkring § 2 a, men jeg tager også udtalelserne om det som udtryk for, at der er en generel positiv opbakning til lovforslaget.

Kl. 11:11

Formanden:

Tak til justitsministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 39:

Forslag til lov om forbrugeraftaler.

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 09.10.2013. (Omtrykt)).

Sammen med dette punkt foretages:

5) 1. behandling af lovforslag nr. L 40:

Forslag til lov om ændring af købeloven og forskellige andre love. (Ændringer som følge af forslag til ny forbrugeraftalelov m.v.).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 09.10.2013).

Kl. 11:12

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Hr. Jan E. Jørgensen som Venstres ordfører.

Kl. 11:12

(Ordfører)

Jan E. Jørgensen (V):

De lovforslag, som vi sambehandler i dag, har til formål at implementere forbrugerrettighedsdirektivet, og meningen med direktivet er sådan set god nok, nemlig at øge forbrugerbeskyttelsen for EU's borgere i forbindelse med fjernsalg, altså internethandel og postordresalg, og aftaler indgået uden for fast forretningssted, f.eks. på messer og ved home parties. Derudover skal implementeringen af direktivet sørge for, at det bliver lettere at handle på tværs af grænserne inden for EU.

Formålet med direktivet støtter Venstre naturligvis, men en række af forslagene er problematiske. Dansk Erhverv har i sit hørings svar påpeget, at der efter deres opfattelse sker en overimplementering på visse områder. Det bliver vi altså nødt til at tage meget alvorligt, for hvis Dansk Erhverv har ret, stiller vi danske virksomheder dårligere end virksomheder fra andre EU-lande. Øgede omkostninger for erhvervslivet medfører højere priser for forbrugerne, og hvis virksomheder i andre lande ikke pålægges de samme omkostninger, har de en konkurrencefordel i forhold til danske virksomheder.

Lad mig nævne et eksempel. Lovforslaget opererer med en fortrydelsesret, og det har der sådan set altid været i forbindelse med fjernsalg – og det er rimeligt nok. Når man ikke har haft varen i hånden, før man køber den, så skal man naturligvis have ret til at returnere den, hvis den ikke lever op til forventningerne, når postbuddet ringer på døren.

Men hvad så med de varer, der er blevet individuelt tilpasset, f.eks. et specialbygget bord, en bordplade til det nye køkken, en sofa i bestemte mål og bestemte farver? Her giver direktivet – naturligvis,

havde jeg nær sagt – mulighed for, at man i en national lovgivning kan vedtage, at sådanne bestillingskøb er undtaget fra fortrydelsesretten.

Dansk Erhverv har imidlertid påpeget, at den definition på bestillingskøb, som man har valgt at følge i lovforslaget, er så snæver, at danske virksomheder kan blive tvunget til at tage et bestillingskøb retur i en lang række tilfælde, altså varer, som er forudbestilt, tilpasset og specialdesignet efter kundens ønsker. I praksis kan det betyde, at en butik, der f.eks. sælger dyre, tilpassede og unikke granitbordplader til køkkener, skal tage en bordplade retur, hvis kunden fortryder sit køb. Det er altså ikke hensigtsmæssigt, det er ikke hensigtsmæssige vilkår at sætte op for dansk erhvervsliv. En specialdesignet vare vil i mange tilfælde være usælgelig til anden side og vil derfor gå tabt.

Et andet punkt, hvor vi er ret skeptiske, er, at lovforslaget giver forbrugeren fortrydelsesret, selv om forbrugeren har beskudiget vareren. Vi håber i Venstre på, at vi i udvalgsarbejdet kan finde en bedre løsning på implementeringen af direktivet, for noget kunne altså tyde på, at lovforslaget i sin nuværende form på en række væsentlige områder er udtryk for overimplementering af direktivet fra Bruxelles.

Hvis det bliver for dyrt og for besværligt for danske virksomheder at håndtere disse krav, ender regningen ét sted: hos forbrugeren. Butikkerne bliver nemlig nødt til at hæve prisen på deres varer for at kunne dække de ekstra omkostninger, der vil være forbundet med at leve op til kravene.

Som lovforslaget foreligger nu, er Venstre skeptisk. Vi tager betragtningerne fra Dansk Erhverv meget alvorligt, og vi går ud fra, at en ansvarlig regering gør det samme. Forhåbentlig kan vi gennem en god udvalgsbehandling finde en bedre og mindre erhvervsfjendtlig måde at implementere direktivet på, som jo på mange punkter – det skal vi huske – er positivt for forbrugerne. Men der er altså en række tidsler, som skal luges ud først.

Kl. 11:16

Formanden:

Tak til Venstres ordfører. Fru Annette Lind som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 11:16

(Ordfører)

Annette Lind (S):

For os Socialdemokrater er det afgørende at sikre forbrugernes rettigheder i hele EU. Med implementeringen af forbrugerrettighedsdirektivet styrker vi forbrugerbeskyttelsen, så man som forbruger trygt kan få gavn af de mange muligheder, vores europæiske samarbejde giver.

Forbrugernes handel på tværs af landegrænserne er nemlig voksende. Ecommerce Europe, som repræsenterer virksomheder, der sælger varer og tjenesteydelser online i hele Europa, beretter om en stigning på 19 pct. i onlinesalget alene i 2012. Hver dag har forbrugerne i Europa altså glæde af at kunne handle bedre og billigere varer inden for EU's grænser, og sådan skal det være. Svenskerne har mulighed for at købe tøj i Italien, spanierne kan booke hotelophold i Frankrig, mens vi danskere får glæde af at kunne købe f.eks. elektronik i Tyskland.

Vores virksomheder har også stor glæde af de nye muligheder, som e-handelen giver. Det giver sig selv, at en erhvervsdrivende i f.eks. Belgien – et land med ca. 10 millioner indbyggere – som nu har mulighed for at sælge sine varer til 50 gange så mange forbrugere, kan få gang i hjulene. For danske erhvervsdrivende er det 100 gange så mange forbrugere, man kan nå. Fordelene er altså til at få øje på.

Samtidig er det afgørende, at vi følger med, når det handler om at sikre forbrugernes rettigheder i EU. For den enkelte forbruger skal det selvfølgelig være lige så trygt at handle på nettet som på det lo-

kale torv. Med implementeringen af direktivet og vores to lovforslag i dag når vi altså et højt forbrugerbeskyttelsesniveau.

For det første udbygger vi oplysningspligten, så man som forbruger får mere viden om sælger, abonnementsaftaler og udgifter i forbindelse med tilbagelevering. Det skal gælde for alle forbrugerftaler, ligesom der også vil være krav om, at man skal kunne forstå, hvad det er, man siger ja til. Det vil altså sige, at varer, som er markedsført på dansk, også skal forklares på godt gammeldags dansk. Personligt tror jeg, det betyder enormt meget for, at endnu flere får mod til at kaste sig ud i e-handelen.

For det andet betyder implementeringen en udvidelse af fortrydelsesretten, ligesom vi får nye og mere klare regler for rent faktisk at bruge fortrydelsesretten, og vi får bedre muligheder for at tage hånd om de brodne kar i branchen med udvidede muligheder for bødestraf. Det stiller alt andet lige både lovlydige virksomheder og forbrugere bedre over for erhvervsdrivende, som bryder reglerne.

Overordnet set er Socialdemokraterne glade for, at vi nu i større grad får ens regler på tværs af EU. På den måde kan vi være med til at fremme nethandelen. Klare regler og god forbrugerbeskyttelse giver nemlig mere tryghed, når man lægger noget i kurven på nettet, og her tager vi altså et stort skridt på vejen. Socialdemokraterne støtter derfor de to lovforslag, og vi ser frem til den videre behandling.

Kl. 11:19

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 11:19

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg vil gerne spørge Socialdemokraterne, om man vil være villig til at se på de bekymringer, der er blevet rejst fra Dansk Erhvervs side. For hvis det viser sig, at Socialdemokraterne ikke har ret i, at vi skaber ens regler i EU, men at vi på nogle områder skaber en ringere retsstilling for danske virksomheder end for virksomheder i de andre EU-lande, vil Socialdemokraterne så være villig til at gå konstruktivt ind i udvalgsarbejdet for at se, om der kan rettes op på den overimplementering, som Dansk Erhverv hævder finder sted?

Kl. 11:20

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:20

Annette Lind (S):

Nu er Socialdemokraterne nok ikke helt så bekymrede som Venstre og Dansk Erhverv på det her område. Men vi vil selvfølgelig altid gå konstruktivt ind i et arbejde – også i et udvalgsarbejde.

Kl. 11:20

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Mette Hjermand Dencker som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 11:20

(Ordfører)

Mette Hjermand Dencker (DF):

Lovforslaget her er et EU-direktiv, som vi skal forsøge at implementere til gavn for forbrugerne. Det går ud på at harmonisere reglerne for den handel, der foregår over grænserne inden for EU. Det foregår bl.a. ved at sikre forbrugerne en ensartet fortrydelsesret, og vi skal sikre, at forbrugerne ved køb af et produkt får oplyst klagegang og garantier osv.

Dansk Folkeparti kan godt se det fornuftige i, at vi med implementering af EU-direktivet letter adgangen til at handle på ordentlige vilkår i EU. Men hver eneste gang vi behandler et lovforslag, er

vi jo desværre nødt til at stille os selv spørgsmålet: Hvordan kan det her lovforslag udnyttes af de mennesker, der måske er knap så hæderlige? Og her kan jeg desværre se en åbenbar mulighed i § 22, stk. 4, hvor der står:

»Medmindre den erhvervsdrivende har tilbudt at afhente varen selv, kan den erhvervsdrivende tilbageholde det i stk. 1 nævnte beløb, indtil varen er modtaget retur, eller indtil forbrugeren har fremlagt dokumentation for, at varen er returneret, alt efter hvilket tidspunkt der er tidligst.«

Vi taler altså her om en situation, hvor en forbruger skal sende en vare retur til en virksomhed, og så står der i lovforslaget: »alt efter hvilket tidspunkt der er tidligst.« Jeg tror, det ville undre de fleste af os, hvis det forekom, at virksomheden modtog varen, før forbrugeren havde afsendt den. Så derfor: Hvis vi kan være enige om, at det tidspunkt, der er tidligst, selvfølgelig altid er det tidspunkt, hvor forbrugeren har afsendt varen, og hvor forbrugeren kan fremvise en kvittering for, at varen er afsendt, så står vi altså også med en ny udfordring.

For af den kvittering, forbrugeren kan fremvise, på, at varen er afsendt, fremgår det ikke, hvad pakken indeholder, og hvilken stand varen er i. Det vil altså sige, at hvis forbrugeren har købt en køkkenmaskine til 1.500 kr. og klager til virksomheden og siger, at nu vil jeg gerne bruge min returret, så kan forbrugeren i princippet sende sine brugte underbukser retur og sige til virksomheden: Her står jeg med en kvittering på, at jeg har sendt varen retur. Og så kan virksomheden ellers få sig en lang næse, når de åbner pakken.

Selvfølgelig kan man sige, at så kan virksomheden retsforfølge kunden og alt det der, men vi ved altså godt, at en virksomhed næppe vil retsforfølge forbrugeren for sådan nogle mindre beløb. Det gør de kun, når det er større ting, så med sådan nogle småting, beløb på under 2.000 kr., hvor det ikke kan betale sig for en virksomhed at retsforfølge, siger virksomheden i stedet for: Pyt med det. Og så lægger de det oven i prisen, og det kan de hæderlige forbrugere så ellers betale for.

Da det her EU-direktiv skulle implementeres i Storbritannien, lagde den britiske regering i sin implementering af direktivet op til, at virksomhederne havde ret til at tilbageholde købesummen, indtil varen var modtaget. En sådan regel har vi jo også allerede i den danske forbrugeraftalelov, så i Dansk Folkeparti er vi naturligvis enige med den britiske regering i, at det bør være ret og rimeligt, at virksomheden selvfølgelig først skal betale pengene retur, når den rent faktisk har modtaget varen.

Derfor ser vi frem til, at det her kan blive behandlet i udvalget, så den del af det lige kan justeres. Ellers stiller vi gerne et ændringsforslag, og i øvrigt er vi også enige med Venstre i, at vi forud for det lige har et arbejde i udvalget med at implementere en løsning på de problematikker, som Dansk Erhverv har peget på. Jeg tror, at når det ellers er gjort, kan vi godt være åbne over for lovforslaget. Tak.

Kl. 11:24

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Jeppe Mikkelsen som radikal ordfører.

Kl. 11:24

(Ordfører)

Jeppe Mikkelsen (RV):

Tak. Jeg står her egentlig på vegne af hr. Andreas Steenberg, der er radikal forbrugerordfører, men han kunne desværre ikke være til stede i dag, så jeg har lovet at læse en tale højt for ham.

Lovforslaget er en implementering af et EU-direktiv og omhandler primært handel på nettet. L 39 og L 40 hænger i vores optik sammen, og derfor er det glimrende, at de bliver behandlet sammen. Rigtig meget handel især på internettet foregår på tværs af lande. Derfor er Radikale Venstre glade for, at vi er medlem af EU, der net-

op via et direktiv som det her kan sikre forbrugerne, uanset hvilket land de handler i.

For det første skal den handlende ved alle køb nu oplyse forbrugeren om dennes rettigheder, og oplysningen skal ved fjernkøb gives på dansk, hvis varen er markedsført på dansk. Reglerne indføres i hele EU, så danske forbrugere er sikret oplysninger om deres rettigheder om, fortrydelsesret, uanset hvor de køber varen.

For det andet sikrer loven også, at forbrugeren får sine penge tilbage inden for en bestemt tidsramme, hvis man bruger fortrydelsesretten og returnerer varen. Det er vi tilfredse med.

For det tredje bliver det fremover sådan, at forbrugeren kan miste en del af sine penge eller hele beløbet ved returneringen, hvis varen er beskadiget. Vi synes, at det er rimeligt, da man selvfølgelig ikke skal have sine penge retur, hvis varen er i stykker.

Ligeledes kan vi støtte op om, at varekøb under en værdi af 350 kr. er undtaget fra bestemmelserne, da vi på den måde opretholder gældende ret.

Endelig indeholder lovændringerne en mindre ændring om telefonsalg. Som udgangspunkt må man ikke ringe folk op og sælge produkter, men nogle områder er undtaget. Det er bl.a. redningstjenester, hvor det i dag er redningstjenester, der har en aftale med kommunen. Det betyder i praksis, at nogle virksomheder må lave telefonsalg, mens andre ikke må. Det skævvrider konkurrencen. Loven giver alle redningstjenester mulighed for telefonsalg, og det finder vi rimeligt. Det er forkert, at loven i dag giver visse virksomheder nogle muligheder, som deres konkurrenter ikke har. Radikale Venstre ønsker mere konkurrence blandt virksomhederne til gavn for forbrugere, og derfor skal de ligestilles i denne sammenhæng.

Radikale Venstre kan altså samlet set støtte både L 39 og L 40. Tak.

Kl. 11:26

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 11:26

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg vil gerne spørge om Det Radikale Venstres holdning til de bekymringer, der er blevet rejst fra Dansk Erhvervs side, bl.a. det her med, at en fortrydelsesret for individuelt tilpassede varer vil være meget uhensigtsmæssig og svær at håndtere for virksomhederne.

Kl. 11:26

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:26

Jeppe Mikkelsen (RV):

Nu er jeg som sagt ikke ordfører på dette område, så jeg har ikke været i dialog med Dansk Erhverv, men jeg er sikker på, at hr. Andreas Steenbergs dør er åben. Han er i øvrigt erhvervsordfører også, ikke kun forbrugerordfører, og derfor ved jeg, at han har en løbende og god kontakt med Dansk Erhverv, og så går vi selvfølgelig altid konstruktivt til udvalgsarbejdet.

Kl. 11:27

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Pernille Vigsø Bagge som SF's ordfører

Kl. 11:27

(Ordfører)

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Det er jo sandt for dyden ikke de enkleste lovforslag, vi skal behandle i dag. Faktisk er de utrolig komplicerede, men ikke desto mindre vil de få positiv indvirkning på forbrugerbeskyttelsen ved i højere

grad at sikre en række rettigheder på tværs af grænserne i Europa. Samtidig giver de mere sammenlignelige rammer for virksomhederne, der primært skal orientere sig i forhold til fælleseuropæisk lovgivning.

For udgangspunktet er som bekendt forbrugerrettighedsdirektivet fra EU og den betænkning, en arbejdsgruppe under Justitsministeriet har udarbejdet. På en række områder præciseres og forbedres rettighederne for forbrugerne, eksempelvis når det gælder reglerne om fjernsalg, så danske borgere kan føle sig sikre, når de f.eks. handler på internettet, hvor sælger og køber er adskilt i tid og rum. Tillid og tryghed er klare forudsætninger for, at den frie handel mellem medlemslandene kan fungere, og derfor er det også vigtigt, at lovforslaget styrker forbrugernes retsstilling i disse salgssituationer.

Den nye forbrugeraftalelov indeholder også nye klare regler for, hvordan og hvornår forbrugeren kan udnytte sin fortrydelsesret. Og vi synes generelt, at man med lovforslaget på den ene side formår at sikre forbrugerne rettigheder og samtidig på den anden side skaber lige forhold for virksomhederne, der dermed skal forholde sig til langt færre regler, end hvis alle lande lavede deres eget lovkompleks.

Med de bemærkninger kan SF støtte lovforslaget.

Kl. 11:28

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Ole Birk Olesen, kan jeg regne ud, må være Liberal Alliances ordfører i sagen.

Kl. 11:28

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg skal igen læse en tale op for hr. Simon Emil Ammitzbøll, som ikke kunne være her i dag:

Der har været udbredt kritik blandt erhvervslivets organisationer i forhold til dette lovforslag om EU's forbrugerdirektiv. Direktivet havde oprindeligt til formål at fremme den grænseoverskridende e-handel, skabe større tillid blandt forbrugerne til e-handel og skabe mere lige konkurrencevilkår for e-handelsvirksomheder i EU. Derfor undrer vi os mildest talt over, at man i stedet ender med et helt andet resultat. Vi taler om elementer, som er direkte skadelige for e-handelsvirksomheder, og som ikke vil fremme e-handel.

Helt konkret lægger direktivet op til, at forbrugerne får mulighed for at bytte brugte varer, at sælger risikerer at betale købesummen tilbage, før varen er modtaget retur, og at bestillingskøb ikke bliver undtaget fra fortrydelsesretten. På grund af det her direktiv giver man folk med ringe moral ret til at svindle på nettet, og de har oven i købet lovgivningen i hånden, når de gør det. Det er utilfredsstillende, det er uhensigtsmæssigt, det er uforståeligt, og det vil medføre konsekvenser, der bestemt ikke er ønskelige.

I Liberal Alliance mener vi, det er problematisk, at man vil gennemføre lovgivning, som vil svække konkurrenceevnen for danske e-handelsvirksomheder, som vil flytte handel ud af landet, og som vil betyde, at forbrugerne får færre valgmuligheder på nettet. Hvis nogen skulle være i tvivl, kan jeg sige, at det ikke er noget, vi vil være med til. Liberal Alliance kan ikke støtte forslaget.

Kl. 11:30

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Tom Behnke som konservativ ordfører.

Kl. 11:30

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Det er jo vigtigt, at der findes en balance mellem fortrydelse og forbrugeraftaler på en sådan måde, at vi både sørger for, at forbrugerne er beskyttet, og at virksomhederne har reel mulighed for at drive de-

res virksomhed, uden at dem, der ønsker at snyde og bedrage, sådan bare kan gøre, som de har lyst til. Det er jo det, man forsøger her.

Vi har jo allerede en lov om det i dag. Og med et nyt direktiv, et såkaldt totalharmoniseringsdirektiv, går man nu ind og prøver at lave nogle nye, mere præcise spilleregler for det her. Det tror vi som udgangspunkt egentlig kan være meget godt og meget sundt, for hvis man har den samme tilgang til det mellem EU-landene, er det nemmere at handle på tværs af grænserne. Det er nemmere som forbruger at have de samme rettigheder, uanset om man har købt produktet i det ene eller det andet land. Og det er sådan set godt, det er der ingen problemer i.

Det, der er spørgsmålet, er jo så, som andre ordførere også har været inde på, om der er tale om, at regeringen i Danmark overimplementerer direktivet i dansk lovgivning med det lovforslag, vi står med foran os i dag. Det er jo det, der er interessant. Er man gået videre? Og er det nødvendigt, er det hensigtsmæssigt? Og til vis fordel er det?

Når jeg kigger i høringsnotatet og høringssvarene, får jeg det indtryk, at regeringen måske har været lidt i tidsnød. Der er kommet rigtig mange høringssvar, nogle meget detaljerede høringssvar, og de bemærkninger, ministeriet har haft til høringssvarene, synes jeg efterlader behov for, at der bliver spurgt nærmere ind til de konkrete ting. For man svarer med ret runde formuleringer på den konkrete kritik. Og der kunne vi godt tænke os fra konservativ side, at ministeriet og ministeren forholdt sig mere præcist til de indvendinger, der er, og svarede konkret på, om det er en overimplementering, eller om det ikke er en overimplementering. Til hvis fordel er det i den ene og den anden situation?

Så jeg tror, at vi skal gøre det, at vi under udvalgsbehandlingen giver ministeriet lidt bedre tid til at lave et lidt mere grundigt høringssvar. Og det kan vi jo så hjælpe med til ved at stille nogle mere præcise spørgsmål, så ministeriet får en chance for at gøre det. Jeg tror, at det vil være vejen frem.

Som udgangspunkt er vi fra konservativ side positive over for lovforslaget her, men vi har det forbehold, at vi gerne lige vil have nogle mere præcise svar på de indvendinger, der er kommet fra høringssparterne.

Kl. 11:33

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det justitsministeren.

Kl. 11:33

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Må jeg ikke starte med at takke ordførerne for den jo altså grundlæggende positive modtagelse, der er af forslagene, som vi har behandlet her i dag.

Med de her forslag øger vi altså beskyttelsen af forbrugerne uden også at spænde ben for de erhvervsdrivende. Der indføres ens regler i EU om, hvilke oplysninger forbrugerne skal have, og procedurer for, hvordan man som forbruger benytter sig af fortrydelsesretten, som også bliver ens. Med de nye klare regler er det tanken, at både forbrugerne og de erhvervsdrivende i fremtiden selvfølgelig skal kunne føle sig trygge ved at handle over grænserne i EU.

Jeg må sige, at forslagene efter min mening er udtryk for en god balance mellem på den ene side hensynet til forbrugerne og på den anden side hensynet til erhvervslivet, så vi skaber de bedste betingelser for grænseoverskridende handel.

Med de her ganske få bemærkninger vil jeg endnu en gang takke for den brede opbakning, der jo grundlæggende er til forslagene. Og jeg er helt sikker på, at de spørgsmål, der har været rejst, vil vi også være i stand til at finde en afklaring på i Retsudvalget. Vi mener ikke, at der er tale om, at vi går videre end det, der ligger i direktivet. Men det uddyber vi selvfølgelig gerne i Retsudvalgets videre arbejde.

Kl. 11:34

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til justitsministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 11:34

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er der ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes på torsdag, den 31. oktober 2013, kl. 10.00. Det er på grund af Nordisk Råd, at der først er møde på næste torsdag.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside, og skal i øvrigt henvise til ugeplanen, der ligeledes fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 11:35).
